

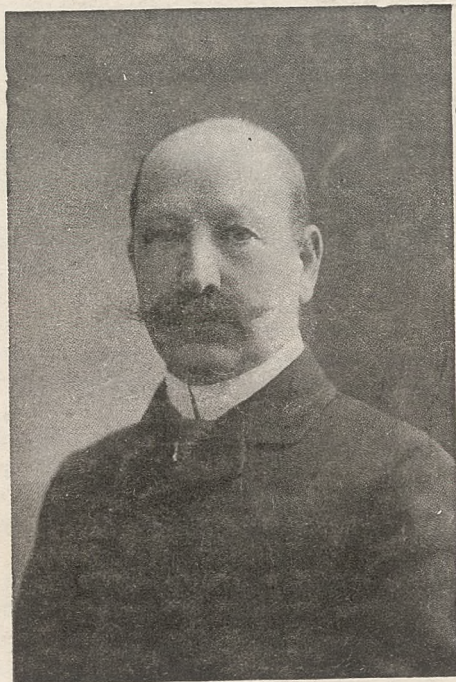
3039

10070

SPRAWOZDANIE

Dyrekcji szkoły wydziałowej męskiej
im. Kazimierza Wielkiego w Krakowie

za rok szkolny 1917/8.

Dyrektor szkoły: SALOMON SPITZER.

KRAKÓW 1918. — NAKŁADEM DYREKCJI SZKOŁY.

DRUKARNIA NARODOWA W KRAKOWIE.

SPRAWOZDANIE

Byłoby to było wydziałem inżynierskim
inż. Karłowicz w Krakowie

z dnia 15 stycznia 1973 r.

W Krakowie, dnia 15 stycznia 1973 r.

W Krakowie, dnia 15 stycznia 1973 r. - KARŁOWICZ WYDZIAŁ INŻYNIERSKI

Dr inż. Karłowicz w Krakowie

Kronika szkoły.

Historia szkoły i jej rozwój od czasów Kazimierza Wielkiego przedstawione są w Sprawozdaniu jubileuszowym za r. szk. 1909/10.

Opis nowego gmachu mieści się w Sprawozdaniu za r. 1910/11.

Organizacja szkoły wydziałowej w Sprawozdaniu za r. 1911/12.

Akt fundacyi bhp. Salomona Deichesa, Regulamin ustroju „Gminy szkolnej“ i Regulamin szkoły im. Kazimierza W. zawiera Sprawozdanie z r. 1912/13.

Organizacja klasy IV. wydziałowej, Statut, Plan nauk i wykaz książek dla tej klasy zawarte są w Sprawozdaniu za r. 1913/14.

Kronika szkoły za czas wojenny od 1. sierpnia 1914 r. do końca r. szk. 1917—1918 znajduje się w sprawozdaniach za te lata.

Rok szkolny 1917/18 rozpoczął się nabożeństwem dnia 1 IX. 1917 roku.

Z powodu braku dostatecznej ilości ubikacyi i z powodu pomieszczenia trzech szkół w tym samym lokalu, nauka odbywała się, jak w poprzednich latach wojennych, w uszczuplonym wymiarze czasu t. j. lekcjach 45-minutowych. Nadto niektóre przedmioty opuszczono jak n. p. śpiew, gimnastykę, lub zredukowano do mniejszego wymiaru, jak n. p. rysunki i pisanie.

Z powodu braku sił katechetycznych uczniów wyznania rzym. kat. z klas pospolitych przydzielono do szkoły XXVII. im. Jul. Słowackiego. Naukę religii rzym. kat. w klasach wydziałowych objął ks. Edward Floryd Kusznik, kanonik regularny lateraneński kościoła Bożego Ciała.

Nauki religii moż. we wszystkich klasach pospolitych i wydziałowych udzielał p. Elj. Blau.

Od dn. 1. IV. 1918. objął naukę religii w klasach pospolitych p. Samuel Ginsberg, a w klasach wydziałowych nadal udzielał jej p. Blau.

Dnia 10. września 1917 odbyło się nabożeństwo żałobne za duszę ś. p. ces. Elżbiety.

Dnia 5. X. 1917 odbyła się spowiedź, a dnia 6. X. komunia św.

Dn. 3. listopada 1917 odbyło się uroczyste nabożeństwo z powodu odzyskania Gorycyi, zwycięstw na froncie włoskim i Imienin Cesarza Karola I.

Dn. 8. listopada 1917. odbyła się uroczystość z powodu objęcia rządów przez Najjaśn. Radę Regencyjną w Warszawie.

Dn. 15. listopada 1917. odbyło się dziękczynne nabożeństwo na intencję ocalenia życia Cesarza Karola I.

Dnia 19. listopada 1917 jako w rocznicę imienin ś. p. ces. Elżbiety odbyło się nabożeństwo w kościele Bożego Ciała.

Dn. 21. listopada 1917., jako w rocznicę śmierci ś. p. cesarza Franciszka Józefa I. odbyło się żałobne nabożeństwo.

Z powodu braku opału przerwano naukę na dzień 14. i 15. grudnia 1917. roku.

Z tego samego powodu ferye świąteczne Bożego Narodzenia na mocy rozporządzenia c. k. Rady szkolnej krajowej trwały od dn. 22 grudnia 1917. do 13. stycznia 1918. włącznie.

Dnia 30. stycznia 1918 rozdano uczniom zawiadomienia i świadectwa szkolne.

Dnia 4. lutego 1918 odbyło się nabożeństwo z powodu rozpoczęcia się II. półr. szkolnego.

Dn. 13. lutego 1918 jako w środę popielcową młodzież była na nabożeństwie.

Dn. 18. lutego 1918. odbyło się nabożeństwo za ojczyznę równocześnie w kościele Bożego Ciała i w świątyni Izraelitów postępowych, gdzie była obecna młodzież pod kierunkiem dotyczących członków Grona nauczycieli.

Rekolekcyje odbyły się d. 15. 16. i 17.; spowiedź d. 17. a komunija św. d. 18. marca 1918.

Dn. 10. kwietnia 1918. młodzież klas wydziałowych w towarzystwie nauczycieli uczestniczyła w nabożeństwie żałobnym za duszę ś. p. Lucyana Rydla, zmarłego dnia 8. kwietnia b. r.

W rocznicę Konstytucji 3. maja po objaśnieniu znaczenia tego doniosłego aktu historycznego młodzież udała się na uroczyste nabożeństwo, odprawione z tej intencji w kościele Maryackim.

D. 14. maja odbyła się spowiedź, a d. 15 maja 1918 komunija św. Rok szkolny zakończono d. 15. czerwca 1918.

Niepomyślny wynik klasyfikacji spowodowany był wielu okolicznościami, będącemi w bezpośrednim związku ze stanem wojennym.

Przedewszystkiem powodem była nader nieregularna frekwencja: ponieważ wielu uczniów stale musiało wyczekiwać na chleb lub na ziemniaki, spaźniali się lub często do szkoły nie przybywali.

Z powodu braku należytego odzienia lub obuwia młodzież w porze zimowej przez dłuższy czas absentowała się. Przerwa z powodu braku opału dla szkoły jeszcze bardziej odbiła się niefortunnie na postępach w nauce.

Częste choroby, wynikające z braku opału w domu i odzieży lub z powodu wystawiania przed sklepami, jak przeziębienie, zapalenie gardła, dżyfterya, influenza, odra, szkarlatyna, tyfus brzuszny, również powodowały przerwy w nauce poszczególnych uczniów lub całych klas.

Brak opieki domowej, ponieważ ojcowie służą w wojsku a matki uganiają za zarobkiem lub za zdobyciem środków żywności, fatalnie się odbija na pilności i postępach uczniów.

Z pomiędzy ojców uczniów tut. szkoły 161 jest w czynnej służbie wojskowej, 10 rannych, 19 w niewoli a 2 zginęło na wojnie, razem 192.

Wiadomości urzędowe.

C. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych reskryptem z dnia 31. lipca 1917, L. 42093, porozumiawszy się z c. k. Radą szkolną krajową dla Galicji (reskr. z dn. 18. sierpnia 1917 r. L. 5815 III.) i z c. k. Namiestnictwem dla Moraw, dekretem z dn. 27. stycznia 1918, L. 54022 ex 1917., powierzyło dyrektorowi Salomonowi Spitzero wi pedagogiczno-dydaktyczny nadzór nad kursami z polskim językiem wykładowym dla galicyjskich dzieci uchodźców na Morawie.

Wykonując ten urząd inspektora, zwiedził w miesiącach: marcu, kwietniu i maju około 30 kursów polskich na Morawie.

C. k. Ministerstwo wyznań i oświaty reskryptem z dnia 28. stycznia 1918. L. 44416 ex 1917. upoważniło c. k. Radę szkolną krajową do wyrażenia dyrektorowi Salomonowi Spitzero wi podziękowania za ofiarowanie dla szkół ludowych tysiąca egzemplarzy dziełka własnego pióra p. t. „Najjaśniejszy Pan, Cesarz i Król nasz Franciszek Józef I.“, Dz. Urz. Nr. 3.

Obchody uroczyste.

Dnia 15 października 1917 odbył się poranek, ku uczczeniu 100-ej rocznicy śmierci Tadeusza Kościuszki z następującym programem: I. Nabożeństwo w kościele Bożego Ciała i w świątyni Izraelitów.

II. W odpowiednio przystrojonej sali zgromadziła się młodzież wszystkich klas wyższych.

W zagajeniu dyr. Spitzer wskazał, że sławę każdego narodu stanowią jego wielcy mężowie, jego bohaterzy oręża i szermierze ducha, ich zbiorowe czyny, ich niepospolite zasługi, ich wielkie cnoty są ową chlubą, którą szczeni się naród cały.

Jednym z największych mężów, z którym łączy się wszechświatowa chwała narodu polskiego, jest nieśmiertelnej pamięci Tadeusz Kościuszko, któremu cały naród składa hołd i cześć w setną rocznicę zgonu.

Wielkość tego najszlachetniejszego szermierza dla idei narodowej zasadza się na tem, że czuł i cierpiał za miliony, że walczył za wolność i prawa ludzkości, że dążył do zrównania wszystkich stanów, że pragnął dobra wszystkich bez jakiegokolwiek różnicy. „Waleząc o wolność, pragniemy uszczęśliwić wszystkich mieszkańców tej ziemi“ było jego hasłem, które nie tylko głosił i wyznawał, ale także sam w czyn wprowadził, hasło równości, wolności i braterstwa.

Wiedział, że naród, podzielony na kasty, stany i warstwy, odróżniony prawami i obowiązkami, nie może długo utrzymać się.

Miłość, którą okazywał wszystkim, pragnącym przysłużyć się ojczyźnie, sprawiła, że lud wiejski i mieszczenie, rękodzielnicy i żydzi, aż do czasów Kościuszki niedopuszczani do obrony ojczyzny, stanęli w jego szeregach.

Wpływ szlachetnego wodza wzbudził zapal, który wydał bohaterów takich, jakimi byli wieśniak Bartosz Głowacki z tysiącami kosynierów w siermiągach, szewc Jan Kiliński z całym zastępem mieszczan i rękodzielników i żyd Berek Joselewicz z pułkiem konnicy żydów, w których po długich wiekach niewoli odżył bo-

haterski duch Makabeuszów, gdy im zajaśniał promień wolności, równości i swobody.

Oddając cześć wielkiemu bohaterowi i wiernemu synowi ojczyzny, spełniamy także jeden z przekazanych nam przez niego w testamencie obowiązków, który opiewał: „Miłość kraju trzeba wzbudzić w tych, którzy dotąd nie wiedzieli, że mają Ojczyznę“.

Odczyt o życiu i działalności Tad. Kościuszki wygłosił p. Szado, przedstawiając w barwnych słowach wielkie czyny i wspaniały charakter nieśmiertelnego bohatera.

Pieśni narodowe wykonane przez uczniów pod kierunkiem p. E s s n e r a, przegradzały deklamacje odpowiednich utworów poetycznych, wygłoszone przez uczniów klas wyższych.

Po poranku uczniowie pod kierunkiem grona nauczycieli udali się na uroczysty pochód, urządzony staraniem Gminy i korporacji na cześć bohatera narodowego.

Dr. JULIUSZ LEO

umarł dnia 21. lutego 1918 roku.

Wytrwałą pracą i niepospolitemi zdolnościami doszedł do najwyższych zaszczytów w hierarchii pedagogicznej jako profesor Wszechnicy Jagiellońskiej i w godnościach obywatelskich jako prezydent grodu Piastów i Jagiellonów. Szerokim umysłem i dalekim horyzontem patrzenia ogarnął wszystkie gałęzie życia społecznego a jako gospodarz duchowej stolicy Polski, dbając o wszystkie nowoczesne potrzeby kulturalne i oświatowe w zakresie i w tempie dotychczas niepraktykowanym, otaczał przedewszystkiem troskliwą opieką szkolnictwo ludowe jako podstawę rozwoju społecznego i ekonomicznego.

Za jego też rządów rozrost szkolnictwa postąpił rażnym i wielkim krokiem naprzód a wspaniałe gmachy szkolne, głównie z jego inicjatywy stawiane jako ozdoby miasta i szkolnictwa, przez długie wieki świadczyć będą o jego opiece nad szkolnictwem ludowym.

Za jego władarstwa i przy jego życzliwości także szkoła imienia Kazimierza Wielkiego z pospolitej 4-ro klasowej przemienioną została na 3-klasową wydziałową, a następnie otrzymała klasę IV. wydziałową.

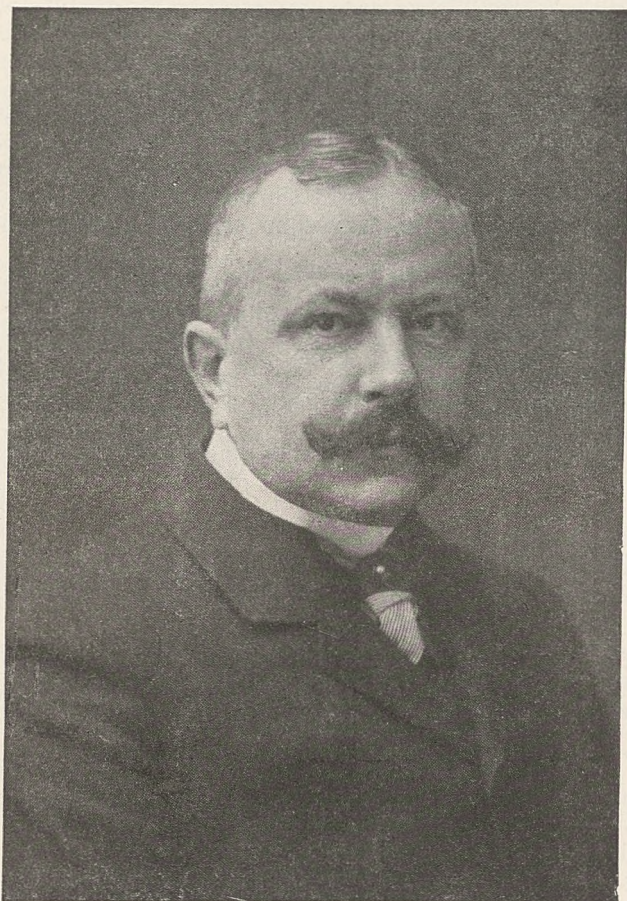
Dzięki jego życzliwej inicjatywie szkoła otrzymała w r. 1910 wspaniały gmach dwupiętrowy, wzorowo wyposażony.

W ten sposób ś. p. Dr. Juliusz Leo zapisał swoje imię na chlubnej karcie w annałach historii tutejszej szkoły.

Zmiany w Gronie nauczycieli.

C. k. Rada szk. okr. reskr. z dn. 26. VIII. 1917. L. 3292 przeniosła z powrotem do czynności urzędowych w tut. szkole p. Józefa Bronisława Szadę.

C. k. Rada szk. okr. reskr. z dn. 26. VIII. 1917. L. 3295 przydzieliła do tut. szkoły p. Janinę Dobrowolską, a reskr. z dn. 4. I. 1918. L.

Ś. p. Dr. JULIUSZ LEO.

5389/17 przeniosła ją do szk. XXIII., gdy obowiązki objął p. E. Fiedler, powróciwszy ze służby wojskowej.

P. Jakób Silbermann, uwolniony od służby wojskowej z dniem 8. kwietnia 1918 r. powrócił do urzędowej czynności nauczycielskiej a p. Stefania z Klemensiewiczów Jaworska przeniesiona została do szkoły XXI im. Wład. Jagielly.

C. k. Rada szk. kr. reskryptem z dn. 24. kwietnia 1918 L. 11896 I. przydzieliła p. Herscha O hringer a, stałego nauczyciela szkoły 6-cio klasowej w Horodence, ze względów służbowych na posadę nadetatową do tut. szkoły wydziałowej.

Opieka nad młodzieżą.

Celem utrzymania kontaktu z opieką domową udzielano z reguły w soboty a w kl. IV. wydział. w niedzielę po 1. każdego miesiąca informacyi o postępach i zachowaniu się uczniów. Nadto każdego czasu udzielano wiadomości, skoro zgłosili się rodzice lub opiekunowie.

Między 58 uczniów wypożyczono przeszło 100 książek z biblioteki szkolnej.

Od dnia 10. października 1917 r. począwszy, rozdawano 100 ubogim uczniom kosztem Gminy śniadania, złożone z zupy i kromki chleba. Niektórzy uczniowie płacili za śniadanie po 6 h. Szczególnie troskliwie czuwała nad należytem dostarczaniem tych posiłków wiceprezesowa komitetu J. W. P. Rektorowa Kazimierzowa Kostanecka.

Za śniadania złożyli uczniowie w ciągu roku szk. 192 K 33 h.

Komitet bezpłatnej kuchni dla młodzieży szkol. bez różnicy płci i wyznania udzielał 48 uczniom tut. szkoły bezpłatnych obiadów w od dnia 17. października 1917 r.

Z inicjatywy naucz. tut. szkoły p. Maryi Fränklownej bezimienny ofiarodawca nadesłał do rozdania między biednych uczniów w grudniu 1918 r. 10 bochenków chleba.

Tow. wsparcia biedn. uczniów wyzn. mojż. rozdzieliło między uczniów tut. szkoły przeszło 150 par obuwia za cenę około 6.000 kor.

Komitet opieki nad młodzieżą szkolną nadesłał nadto 11 par obuwia.

Arcybractwo Miłosierdzia i Banku pobożnego pismem z dnia 15. grudnia 1917 L. 960. przyznało zapomogę z funduszu im. ś. p. Józ. Dąbkowskiego w kwocie 60 kor. Edwardowi Kaurze, ucz. IV. kl. wydział.

Zach. gal. Tow. ochrony dzieci i młodzieży pismem z dn. 26. III. 1918. L. 529. doniosło, że na przedstawienie tut. Dyrekcyi otrzymał Dawid Weissmann, uczeń kl. II. posp. A, ubezpieczenie na 500 K, z Tow. im. „Gizeli“ jako sierota, którego ojciec zginął na wojnie.

W myśl okólników c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 7. marca 1917 L. 1621 — III. i z d. 19. marca 1917 L. 2175 — III., urządzono „oddział pracy rolnej“, do którego zgłosiło się około 100 uczniów tut. szkoły i ci pod kierunkiem nauczyciela p. Eis. Kriega wykonywali systematycznie pracę na gruntach poza parkiem Dra Jordana.

Organizacja tej pracy ma wielkie znaczenie nie tylko ze względu na cel praktyczny i ekonomiczny w obecnych ciężkich warunkach życia, na fizyczny rozwój młodzieży przy swobodnej pracy wśród przyrody, ale zwłaszcza ze względów wychowawczych ogólnych, bo uczy młodzież cenić wartość pracy, przywiązywać się do ziemi rodzinnej i wskazuje na zależność człowieka od zrządzenia Opatrzności przy osłaniu plonów z włożonych trudów.

Aby zaprawić młodzież do poszanowania i wykonywania pracy fizycznej i do udziału w warsztacie gospodarstwa społecznego, zachęcono do niej pilniejszych i starszych uczniów: 31 uczniów uczestniczyło w rozwoju ziemiaków, drzewa i węgla. Mieli z tego poważne zasiłki materialne, bez uszczerbku dla nauki.

Stypendyum z fundacji bł. p. Salomona Deichesa otrzymali:		
Herman Manheimer,	ucz. kl. IV. posp.	50 kor.
Abraham Ginter,	„ „ I. wydział.	50 „
Pinkus Atteslander,	„ „ II. „	50 „

Udział szkoły w akcji pomocy wojennej.

Hołdując zasadzie humanitarnej, że na głos wołania o pomoc dla nieszczęśliwych spieszyć powinien każdy w miarę możliwości, dyrekcja szkoły dołożyła starań, aby na wszelkie uzasadnione cele szlachetne odpowiedzieć nie tylko dobrą wolą, ale i czynną pomocą.

Kontynuowano przedewszystkiem zbieranie składek halersowych co tydzień, które złożono w biurze c. k. Rady szkolnej okręgowej. 220 kor. i które złożono w biurze c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Na fundusz im. Tad. Kościuszki dla polskich szkół na Litwie złożono 20 K.

Na polską szkołę wydziałową w Polskiej Ostrawie złożono 20 K.

Na polskie szkoły w Chełmszczyźnie złożono 55 K 90 h.

Na bezpłatną kuchnię dla dzieci bez różnicy wyznania złożono 10 K.

Na „Czerwony Krzyż“ złożono 80 K 80 h.

Na „Tow. ochrony młodzieży“ złożono 160 K 30.

Na Książ. Bisk. Komit. złożono 24 K 17 h.

Na opiekę nad Legionistami złożono Nacz. Komit. Nar. 20 K.

Jako dar narodowy na rzecz Tow. Szkoły Ludowej w dniu 3. Maja 1917 złożono 10 kor.

Komitetowi opieki nad grobami wojennymi wysłano 24 K.

Na „Kriegsfürsorgeamt“ we Wiedniu złożono 2 K.

Na Tow. wsparcia biednych uczniów wyzn. moź. złożono około 100 K.

Razem więc szkoła złożyła w gotówce w ubiegłym roku szkolnym około 530 Kor.

Na bieliznę dla żołnierzy zebrano 25 kg. materyi.

Grono nauczycieli.

Dyrektor: Spitzer Salomon uczył języka polskiego w kl. IV. wydział. 5 g. tyg.

Katecheta: Ks. Kuszlik Floryd Edward, kanonik regul., uczył religii we wszystkich klasach wydział. i miewał 1 egzortę co tydzień.

Nauczyciele religii mojżeszowej: Blau Elj. Gustaw uczył religii w kl. wydziałowych w 8 tyg. i miewał 1 egzortę tyg., Ginsberg Samuel uczył religii w kl. posp. w 7 g. tyg. i 1 egzortę.

Nauczyciele stali w klasach wydziałowych:

Kowalski Franciszek, gosp. kl. II. wydz. uczył rachunków w kl. I. B, i w II. wydz. po 3 g. tyg, historii naturalnej w kl. I. w A i B. po 3 g. oraz fizyki i chemii w kl. II. i III. w. po 3 g. razem 18 g. tyg.

Szadło Józef Bronisław, gosp. kl. III. wydz. uczył także języka polskiego 3 g., niemieckiego 5 g., historii 2 g., geografii 1 g., w klasie II. wydz. języka polskiego 3 g., jęz. niemieckiego 5 g. razem 19 g. tyg.

Nauczyciele stali w klasach pospoliczych:

Fiedler Efraim, gosp. kl. I. posp. B. uczył także wszystkich przedmiotów w 15 godz., a w klasie III. wydz. rachunków 3 g. razem 18 g. tyg.

Ścisławski Waleryan, gosp. kl. I. w. A., uczył także geometrii w kl. I. wydz. A i B. II. i III. wydz. po 4 godz. tyg.: rysunków odręcznych w kl. I. w. A. i B. II. i IV. wydz: po 2: g: tyg.: rachunków w kl. I. w. A. 3 g., razem 27 g. tyg.

Wohlmut Dawid, gosp. kl. IV. wydz., uczył także języka niemieckiego 5 g., rachunków 2 g., geometrii 2 g., hist. nat. 2 g., chemii 2 g., fizyki 2 g. i algebry 3 g. a w klasie III. wydz. algebry 4 g., razem 21 g. tyg.

Nauczyciele tymczasowi:

Essner Jakób, gosp. kl. I. posp. A, uczył także wszystkich przedmiotów w 15 godz. a w kl. I. w. A. jęz. niemieckiego 5 g., śpiewu w kl. I. w. A. i B., II. i III. w: po 1 g: razem 24 g. tyg.

Fränklówna Marya, gosp. kl. III. posp. B. uczyła także wszystkich przedmiotów 18 godz. tyg. a w kl. IV. posp. rachunków 3 g. razem 21 godz. tyg.

Kocowska Helena, gosp. kl. II. posp. B. uczyła także wszystkich przedmiotów 18 g. tyg.

Kornblumówna Felicja, gosp. kl. IV. posp. uczyła także jęz. polskiego i niem., kaligrafii 17 godz. tyg., w kl. I. w. A. historii pol. 2 g., geog. 1 g., razem 20 godz. tyg.

Ohringer Hersch, gosp. kl. I. w. B. uczył także jęz. polskiego 3 godz., niemieckiego 5 godz., historii pol. 2 g., geografii 1 godz., kaligrafii 1 godz., w kl. I. w. A, jęz. pol. 3 godz., kaligrafii 1 godz., w klasie II. w. hist. pow. 2 godz. geogr. 1 godz., a w kl: IV: wydz: historii 1 godz., geografii 1 godz., razem 21 godz. tyg.

Schächterówna Eugenia, gosp. kl. III. posp. A. uczyła także wszystkich przedmiotów 21 g. tyg.

Silbermann Jakób, gosp. kl. II. posp. A, uczył także wszystkich przedmiotów 18 g. tyg.

Udział członków Grona nauczycieli w służbie wojskowej.

Samuel Adler, naucz. religii, od dnia mobilizacji w linii bojowej jako kapral w 13 pułku piechoty w lipcu 1915 r. dostał się do niewoli rosyjskiej. Ostatnie wiadomości doszły od niego we wrześniu 1916 r. z Rostowa nad Donem.

Efroim Fiedler, stały naucz. szkoły posp., od dnia mobilizacji w czynnej służbie jako sierżant w 13 pułku strzelców, otrzymał pochwalne uznanie, od dn. 7. XII. wrócił do obowiązków naucz.

Aleksander K o ś c i ó ł e k, tymcz. naucz. szkoły posp., od dnia mobilizacji w linii bojowej jako kapral w październiku 1914 r. dostał się do niewoli rosyjskiej. Ostatnia wiadomość nadeszła z dn. 13. IX. 1917 r. z Zienkowa, gub. Połtawskiej.

Rudolf Lesiecki, tymcz. naucz. szkoły posp., od dnia mobilizacji w 13 pułku strzelców w linii bojowej, po przebyciu tyfusu, wrócił do obowiązków naucz. z dn. 15. IV. 1918. w randze podoficera.

Michał Markheim, tymcz. naucz. szkoły posp., od stycznia 1915 r. w czynnej służbie wojskowej w 16 pułku strzelców, po ukończeniu szkoły oficerskiej w linii bojowej na wschodnim terenie otrzymał srebrny medal waleczności i uzyskał stopień porucznika.

Jakób Silberman, tymcz. naucz. szkoły posp., od stycznia 1915 r. w służbie 56 pułku piechoty, po ukończeniu szkoły oficerskiej, jako kapral wysłany na front włoski, wrócił do obowiązków naucz. z dn. 8. IV. 1918.

Kazimierz Zieliński, stały naucz. szkoły posp., od dnia mobilizacji jako porucznik w 13. pułku strzelców na wschodnim terenie walki dwukrotnie ranny otrzymał stopień nadporucznika i obecnie pełni służbę w etapach w Król. Polskiem.

Eisig Krieg, zast. naucz. szkoły pospol. powołany został do czynnej służby w 20. pułku strzelców, gdzie po ukończeniu szkoły oficerskiej przydzielony został do kadry. Uwolniony od służby wojskowej, przydzielony został z dniem 1. maja 1918. do szkoły XXVII.

Internowani.

Jan Dziedzic, stały naucz. szkoły posp., przebywając na kursie zręczności w Londynie w czasie wybuchu wojny, został tamże internowany i przebywał kolejno w Lancaster, na wyspie Man, wreszcie w Londynie. Ostatnia wiadomość z dnia 9. X. 1917. nadeszła z Feltham, Middlesex.

Klasyfikacya.

Klasa I. posp. A.

Gosp. klasy: Jakób Essner.

Zapisanych 44. Klasyfikowanych 35. Uzdolnionych do przejścia 26.

Dembitzer Józef	Komito Eizyk	Rosner Szymon
Folgeman Norbert	Kalfus Saul	Schnitzer Maks
Friedlich Alfred	Löffler Herman	Schreiber Aron Mojżesz
Glaser Joachim	Mandel Eliaasz	Silber Herman
Goldstein Józef	Mydlarz Hersch Leib	Spindel Joachim
Grün Majer	Mydlarz Kiwe	Sperber Salomon
Guttman Maurycy	Okrent Eliaasz Mendel	Storch Mendel
Hupert Wiktor	Pinkas Schabse	Waksberg Jonas
Kalfus Joachim	Polanicer Izak Hersch	

Postępu nie otrzymało 9. Nie klasyfikowano 7. Opuścił szkołę 1. Zmarł 1.

Klasa I. posp. B.

Gosp. klasy: E. Fiedler.

Zapisanych 44. Klasyfikowanych 41. Uzdolnionych do przejścia 28.

Engelberg Schachne Sch.	Kluger Szymon	Rosenblum Süsskind
Feld Ignacy	Lederberger Emanuel	Reiss Maurycy
Freundlich Rubin	Machauf Ozyasz	Sschamroth Bernard
Galler Józef Dawid	Nolle Barnard	Schor Maurycy
Galler Salomon	Nüchtern Jakób	Schmeidler Abraham
Gottreich Leopold	Penner Markus	Schnur Izak
Grünspan Natan	Perlberger Abraham	Schamroth Rubin
Heuberger Benjamin	Pirbisk Jakób	Silberstein Mojżesz
Kluger Aleksander	Rabenbauer Izrael	Tislowitz Simche Abr.,
Kluger Henryk Dawid		

Postępu nie otrzymało 13. Nie klasyfikowano 3.

Klasa II. posp. A.

Gosp. klasy: J. Silberman.

Zapisanych 56. Klasyfikowanych 48. Uzdolnionych do przejścia 40.

Beer Aleksander	Goldstein Bernard	Rath Salomon
Bloch Szymon	Goldstein Pinkas	Rausch Bernard
Blumenstock Abraham	Hemmerling Izrael	Rosenberg Zygmunt
Blumenstock Izydor	Hemmerling Joel	Schnall Süschie
Deitel Gedalie	Hirschberg Szymon	Schuldenfrei Bernard
Eisenmann Jakób	Holländer Jakób	Silber Jakób
Eisenmann Löbl	Kleinberger Herman	Sterngast Nachim
Felcz Wolf	Kuppermann Maurycy	Vogler Izrael
Feuerstein Izak	Lakryc Dawid	Weintraub Feiweł
Frei Eliaasz	Mandel Izak	Weintraub Szejwach
Frei Markus	Mannsdorf Izak	Weissmann Wilhelm
Gerstel Abraham	Mehler Markus	Weksner Henryk
Gisser Aleksander	Prokesch Samuel	Wolf Leib
Goldberg Szymon		

Postępu nie otrzymało 8. Nie klasyfikowano 7. Opuścił szkołę 1.

Klasa II. posp. B.**Gosp. klasy: Helena Kocowska.**

Zapisanych 57. Klasyfikowano 51. Uzdolnionych do przejścia 34.

Blitzer Izak	Hilfstein Joel	Piasecki Wilhelm
Boder Markus	Horn Izak	Rapaport Mendel
Brenner Aleksander	Kluger Jakób	Rotter Józef
Bromberger Wolf	Künstler Jakób	Rosenbaum Izak
Eder Meilech	Leder Hirsch	Rosenbaum Majer
Elade Szymon	Len Samuel	Rosenblum Jakób
Friedmann Pinkus	Leinwohl Salomon	Schmalhosen Mendel
Gemeiner Edward Wilh.	Lipsker Ascher	Schmidt Abraham
Glaser Maks	Mehler Maurycy	Spielvogel Wolf
Gross Leon	Nichtern Juda	Spira Arnold
Hauben Szymon	Nüchtern Zygmunt	Wiener Salomon
Herman Samuel		

Postępu nie otrzymało 17. Nie klasyfikowano 4. Opuściło szkołę 2.

Klasa III. posp. A.**Gosp. klasy: Eugenia Schöchterówna.**

Zapisanych 35. Klasyfikowano 31. Uzdolnionych do przejścia 25.

Birn Henryk	Heissler Szymon	Löffler Bernard
Botwin Chaim	Hofmann Leon	Markiewicz Izrael
Dallet Józef	Horn Elias	Pinkusfeld Abraham
Eigermann Zygmunt	Kampf Abraham	Spira Filip
Feilgut Michał	Kampf Henryk	Vogler Józef
Finder Lazar	Katz Izrael	Weissmann Leon
Gottreich Maks	Kenner Józef	Windisch Abraham
Halporn Dawid	Klibanów Mojżesz	Zanger Mojżesz
Halporn Izrael		

Postępu nie otrzymało 6. Nie klasyfikowano 4.

Klasa III. posp. B.**Gosp. klasy: Marya Fränklówna.**

Zapisanych 59. Klasyfikowanych 45. Uzdolnionych do przejścia 25.

Atlas Michał	Hoffmann Aleksander	Schechter Hersch
Bleiweis Aron	Kerner Izrael	Schuldenfrei Izidor
Cypes Daniel	Kolin Szyja	Traube Samuel
Diamant Pinkus	Kleinberger Julian	Urbach Maurycy
Filler Gerson	Kranz Ludwik	Wertheimer Salomon
Freundlich Leiser	Lipschitz Dawid Lipé	Wiener Izrael
Grajower Bezael	Rausch Meilech	Wolf Rubin
Heuberger Ignacy	Rosenzweig Adolf	Zahler Jonasz
Hirsch Leopold		

Postępu nie otrzymało 20. Nie klasyfikowano 10. Opuściło szkołę 4.

Klasa IV. posp.**Gosp. klasy: Felicja Kornblum.**

Zapisanych 53. Klasyfikowanych 46. Uzdolnionych do przejścia 23.

Arjan Zygmunt	Hauser Mojżesz	Plawker NACHEM
Bazes Jakób	Keil Selig	Rosenzweig Abraham
Bierer Jakób	Kleinhändler Jozua	Rosenzweig Samuel
Buchsbaum Markus	Krieger Szaja	Rosenblum Elkan
Gisser Maks	Machauf Wilhelm	Spalter Salomon
Goldstein Edmund	Manheimer Herman	Sturmwind Salomon
Grades Markus	Neiger Henryk	Zweig Gustaw
Grünberg Adolf	Osiek Henryk	

Postępu nie otrzymało 19. Do egzaminu poprawczego przeznaczono 4.

Nie klasyfikowano 3. Opuściło szkołę 4.

Klasa I. wydział. A.**Gosp. klasy: Waleryan Ściślawski.**

Zapisanych 43. Klasyfikowanych 30. Uzdolnionych do przejścia 13.

Bednarski Kazimierz	Marciniak Józef	Sauerbrun Dawid
Ginter Abraham	Müller Artur	Styglitz Dawid
Górkiewicz Ludwik	Neulinger Ignacy	Wenzel Władysław
Hirsch Wolf	Preisner Eugeniusz	Zweig Jakób
Jamka Rudolf		

Postępu nie otrzymało 15. Do egzaminu poprawczego przeznaczono 2.

Nie klasyfikowano 5. Opuściło szkołę 8.

Klasa I. wydział. B.**Gosp. klasy: Hersch Ohringer.**

Zapisanych 44. Klasyfikowanych 35. Uzdolnionych do przejścia 16.

Binder Bernard	Liebermann Ignacy	Schamroth Naftali Józef
Bosak Abraham	Mangel Henryk	Seewald Salomon
Brannstein Ozyasz	Melcer Izrael Izak	Spanauf Zygmunt
Ende Juda Józef	Reiner Mojżesz	Sperling Samuel
Fischgrund Michał	Reinhold Leon	Weksner Henryk
Huttrer Izak		

Postępu nie otrzymało 11. Do egzaminu poprawczego przeznaczono 5.

Nie klasyfikowano 6. Opuściło szkołę 7.

Klasa II. wydział.**Gosp. klasy: Franciszek Kowalski.**

Zapisanych 50. Klasyfikowanych 45. Uzdolnionych do przejścia 25.

Atteslander Pinkus	Hammer Eugeniusz	Reisler Mojżesz Hirsch
Bornstein Bernard	Herzog Baruch	Rittermann Abraham
Brat Józef	Herzog Marek	Salomon Emil
Buchsbaum Maksymilian	Heublum Marek	Silbiger Feiwl
Diamant Dawid	Klappholz Pinkus	Tislowitz Zygmunt
Diamant Michał	Kleinhändler Hirsch	Wetstein Izrael
Dreiblatt Szaja	Landmann Michał	Wietschner Gustaw
Finker Izak	Mangel Adolf	Zimmetbaum Józef
Gołas Edward		

Postępu nie otrzymało 12. Do egzaminu poprawczego przeznaczono 8.

Nie klasyfikowano 2. Opuściło szkołę 3.

Klasa III. wydział.**Gosp. klasy: Józef Br. Szado.**

Zapisanych 32. Klasyfikowanych 26. Uzdolnionych do przejścia 12.

Blindmann Dow	Jamka Maryan	Singer Samuel
Ehrlich Józef	Kleinhändler Menasche	Stieglitz Józef
Friedmann Samuel	Künstler Izak	Weindling Salo
Huttrer Salomon	Raab Józef	Eltis Józef

Postępu nie otrzymało 5. Do egzaminu poprawczego przeznaczono 9.

Opuściło szkołę 6.

Klasa IV. wydział.**Gosp. klasy: Dawid Wohlmut.**

Zapisanych 56. Klasyfikowanych 41. Uzdolnionych do przejścia 25.

Bornstein Zygryd	Kotarba Bogusław	Samuel Markus
Bugajski Bolesław	Latasiewicz Rudolf	Schönfeld Mojżesz
Chrapek Mieczysław	Marcinkiewicz Tadeusz	Silbiger Abraham
Dreier Mojżesz	May Dawid	Suwara Józef
Glückmann Salomon	Mitusiński Tadeusz	Szott Alfred
Günzig Natan	Molik Maksymilian	Weber Jan
Jakubowicz Joachim	Neustettel Aron	Włodarczyk Jan
Kaura Edward	Salawa Maryan	Żakowski Teofil
Korezyński Jarosław		

Postępu nie otrzymało 13. Opuściło szkołę 10. Nie klasyfikowano 5.

Do egzaminu poprawczego przeznaczono 3.

Wynik klasyfikacji za rok szkolny 1917/8.

Klasa	Zapisanych	Uzdolnionych do przejścia	Nieuzdolnionych	Może poprawić po wakacjach	Klasyfikowano ogółem	Nie klasyfikowano	Opuściło szkołę	Umarło	% nieuzdolnionych
I. posp. A	44	26	9	—	35	7	1	1	25·7
I. " B	44	28	13	—	41	3	—	—	31·7
II. " A	56	40	8	—	48	7	1	—	16·6
II. " B	57	34	17	—	51	4	2	—	33·3
III. " A	35	25	6	—	31	4	—	—	19·3
III. " B	59	25	20	—	45	10	4	—	44·4
IV. "	53	23	19	4	46	3	4	—	41·3
I. wydź. A	43	13	15	2	30	5	8	—	50·—
I. " B	45	16	11	5	32	6	7	—	37·5
II. "	50	25	12	8	45	2	3	—	26·6
III. "	32	12	5	9	26	—	6	—	19·2
IV. "	56	25	13	3	41	5	10	—	31·7
Ogółem	574	292	148	31	471	56	46	1	31·4

W stosunku do zapisanych klasyfikowano 82%. W stosunku do klasyfikowanych otrzymano postęp 61·7%

Вид на здание в г. Омске

314
183
500
312
201
413
44
103
333
100
214
525

30
33
20
42
42
23
20
38
21
20
41
44

А
В
В
В
В
В
В
В
В
В
В
В

О
О
О
О
О
О
О
О
О
О
О
О